

[Vanggaard.]

mentet den Gang været lidt roligere, havde vi naaet det i 1929, vi skulde have naaet. Jeg har set tilbage i nogle Finanslove og fandt dér, at den Gang var, finansielt set, Forholdet mellem Hær og Flaade ganske det samme, som her er opstillet, thi i 1922 blev Hæren nedskåret stærkere end Flaaden, og i hvert Fald naar vi ser, hvordan det her er gaaet ud over Personellet, er det gaaet mest ud over Hæren. Saa vidt jeg ved, skal Flaaden kun aflevere 6 Officerer, medens Hæren igen mister 4 Regimenter — den mistede 4 Regimenter i 1922 — og dermed en Mængde Officerer. Naa, det er altid godt at bevare Befalingsmænd, da der altid kan være noget at kommandere over, og man har jo Mobiliseringsmuligheden, ogsaa Mulighed for ved særlig Bevilling at bygge Panserskibe. Det radikale Forslag af 1908 stillede ikke detaillerede Forslag op for Flaadens Vedkommende, men udtalte sig mod Bygningen af Artilleriskibe, og lignede ogsaa dér det Forslag, vi nu beskæftiger os med, selv om det altsaa netop her kan ske, hvis man bevilger Pengene til det. Jeg mener heller ikke, at Forholdet mellem Hærens og Flaadens Betydning har forskudt sig. Jeg tror, det svarer ret nøje til dette Forhold mellem Budgetterne, det er ikke forandret. Jeg ønsker en stærk Hær og en stærk Flaade. Jeg sagde til mine Vælgere forud for sidste Valg, at som Forholdene endnu var i Verden, ønskede jeg en stærk Hær og en stærk Flaade.

Jeg vil endelig sige, at i den Anledning har man ogsaa været i høj Grad ude efter General With, der er blevet beskyldt for at have villet skade Flaaden. Jeg kender General With nøje og ved, at han ved Lejlighed har udtalt, at for en 38 Millioner mente han der kunde laves et godt Forsvar, baade Hær og Flaade, men jeg anser det for ganske utilbørligt overfor General With at lægge mere ind i hans Virksomhed, end der fremgaar af hans klare Udtalelser til Forslaget om Hæren. Jeg har ogsaa set, at man i konservative Blade har været ude efter ham og villet trække ham udenfor det Grundlag, han dér klart og tydeligt har gjort Rede for. Han har sagt udtømmende, hvilken Opgave der var tildelt ham, og hvorledes han har udført den, og nævnt dens Fordele og dens Mangler. Jeg synes, det er utilbørligt, naar der sættes ind med en Journalistik mod ham, der tillægger ham Motiver, som ligger udenfor denne Redegørelse.

Ja, jeg skal ikke nægte, at jeg personlig kunde have ønsket — det fremgik ogsaa

af de Udtalelser, som jeg sagde, jeg havde fremført overfor mine Vælgere — baade en stærk Hær og en stærk Flaade, men naar jeg alligevel kan stemme for dette Forslag, er det for det første, fordi ogsaa jeg maa rette mig noget efter den Mentalitet, som nu en Gang findes i dette Land og som — det kommer vi ikke bort fra — ikke har udvist den stærkeste Forsvarsvillie, vel endda en ringere Forsvarsvillie end hvilket som helst af vore Nabolande. Dernæst synes jeg, at der er saa mange tekniske Forbedringer i dette Forslag — selv om ogsaa jeg maa beklage den egentlige Nedskæring —, at jeg alligevel kan give det min Stemme.

Jeg talte om de Radikales Stilling, som jeg finder er helt mærkkelig efter deres tidligere Linie i Forsvarsspørgsmaalet; der skulde være den eneste virkelige Venstrelinie. Ogsaa over Socialdemokratiet, som jo vil stemme for dette Lovforslag tillige med de Radikale, er jeg forbavset. Thi det er dog saadan, at en Afstemning binder, og saa maa man hellere spare disse mange Ord. Hvis nogen Socialdemokrat eller Radikal skulde have faaet den Idé, at næste Aar, eller næstnæste Aar, kan vi klemme Venstre med nogle flere Millioner, hvis vi siger til dem: Nu laver vi et *virkeligt* Militærforlig, nu skal det være Alvor — saa vil jeg sige: Den gaar ikke! Bag den Stilling, Venstre har indtaget her, findes ingen tilbagetrukken Linie, *ingen tilbagetrukken Linie*, det ønsker jeg ved denne Lejlighed at udtale; den Forhaabning kan det ikke hjælpe at nære. Kan Stemningen for denne Ordning ikke oprettholdes i vort Folk, staar der kun tilbage at afruste. Og ikke en maskeret Afrustning som det Forslag man har fremsat; men en virkelig Afrustning. Saa faar vi lægge blot for Verden, at vi ikke vil opfylde vore internationale Forpligtelser. Det skal de Herrer vide, at De faar kun Valget mellem disse to Ting. Nu har man jo taget den Stilling at stemme for disse Militærlove. Det er vel ikke just en Spøg, men det skal dog omgives med nogen Taagegas — var det ikke det, Forsvarsministeren talte om forleden, at naar Flaaden flygtede, skulde der Taagegas til? Og naar nu Socialdemokrater og Radikale er ved at flygte fra tidligere indtagne, yderliggaaende, umulige Standpunkter, saa udvikles der ogsaa saadanne en Taage. Selvfølgelig binder denne Afstemning, som ogsaa Hr. Landstingsmand Ellinger saa tydeligt og saa klart gjorde gældende; naar Regeringspartierne har stemt for disse Forslag, er de vedtaget af tre Partier, og De vil faa at se, at det binder langt stærkere, end De i Dag forsøger at paastaa.